

Cauza C-881/06**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

4 decembrie 2019

Instanța de trimitere:

Krajský soud v Brně (Curtea Regională din Brno, Republica Cehă)

Data deciziei de trimitere:

25 octombrie 2019

Reclamantă:

Tesco Stores ČR a.s.

Pârât:

Ministerstvo zemědělství [Ministerul Agriculturii]

Obiectul procedurii principale

Procedura principală are ca obiect o acțiune prin intermediul căreia reclamanta atacă decizia pârâtului prin care, prin utilizarea noțiunii „čokoládový prášek” [praf de ciocolată] în locul noțiunii „čokoláda v prášku” [ciocolată praf, ciocolată sub formă de pudră], prevăzută de Directiva 2000/36/CE¹, reclamanta a comercializat un aliment etichetat în mod necorespunzător sau ilegal, încălcând prin aceasta dispozițiile de drept național aplicabile.

Întrebarea preliminară

Normele care rezultă în partea E punctul 2 litera (a) din anexa VII la Regulamentul [1169/2011] trebuie interpretate în sensul că, fiind vorba despre un aliment destinat unui consumator final din Republica Cehă, un ingredient compus inclus în partea A punctul 2 litera (c) din anexa I la Directiva [2000/36/CE] poate să figureze în lista ingredientelor produsului fără dispoziții detaliate privind compoziția sa doar în cazul în care ingredientul compus menționat este identificat în conformitate cu versiunea în limba cehă a Anexei I la Directiva 2000/36/CE?

Dispoziții relevante ale dreptului Uniunii

Articolul 9 alineatul (1) litera (b), articolul 18 alineatele (1) și (4) din Regulamentul 1169/2011 și partea E punctul 2 litera (a) din Anexa VII la același regulament

Articolul 3 alineatul (1) și partea A punctul 2 litera (c) din Anexa I la Directiva 2000/36/CE

Dreptul național relevant

Potrivit articolului 11 alineatul 2 litera a) punctul 3 din Legea nr. 110/1997², operatorul unei întreprinderi alimentare trebuie să retragă imediat din circulație alimentele etichetate în mod insuficient sau incorect.

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii principale

- 1 La 27 mai 2016, Státní zemědělská a potravinářská inspekce (inspektorát v Brně) [Autoritatea națională de control agroalimentar (Inspectoratul din Brno)] (i) a dispus retragerea de pe piață a produselor reclamantei³ ca urmare a faptului că s-a utilizat expresia „čokoládový prášek” (praf de ciocolată) pentru descrierea compoziției sale fără a se specifica compoziția respectivului ingredient compus, după cum impune articolul 9 alineatul (1) litera (b) coroborat cu articolul 18 alineatele (1) și (4) din Regulamentul 1169/2011⁴ și (ii) a interzis comercializarea pe viitor a produselor respective.
- 2 La 1 iunie 2016, reclamanta a formulat împotriva măsurilor menționate anterior o contestație care a fost admisă inițial de Autoritatea Națională de Control Agroalimentar cehă la 6 iunie 2016, ceea ce a condus la anularea măsurilor respective. Cu toate acestea, ulterior, ústřední inspektorát Státní zemědělské a potravinářské inspekce [Inspekția centrală a Autorității Cehe pentru Agricultură și Supravegherea Produselor Alimentare] a înlăturat efectele deciziei din 6 iunie 2016 menționate, prin intermediul deciziei din 2 februarie 2017, respingând contestația reclamantei și confirmând măsurile adoptate la 27 mai 2016. Calea de atac formulată de reclamantă împotriva deciziei din 2 februarie 2017 a fost respinsă prin decizia pârâtei din 21 aprilie 2017.
- 3 Acțiunea formulată de reclamantă împotriva deciziei autorității pârâte la 21 aprilie 2017 în fața Krajský soud v Brně [Curtea Regională din Brno, Republica Cehă] a fost respinsă prin hotărârea din 26 februarie 2019. Pe baza recursului formulat de reclamantă, Nejvyšší správní soud [Curtea Administrativă Supremă, Republica Cehă], prin hotărârea din 11 iulie 2019, a anulat hotărârea Curții Regionale din Brno din 26 februarie 2019 și a trimis cauza în fața acestei din urmă instanțe.
- 4 În acest stadiu al procedurii, Krajský soud v Brně (Curtea Regională din Brno) adresează Curții cu titlu preliminar întrebarea prezentată anterior. Cu toate că

instanța de trimitere este ținută de avizul juridic al Nejvyšší správní soud (Curtea Administrativă Supremă), respectiva instanță de trimitere consideră [făcând trimitere la Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 5 octombrie 2010, Elchinov, C-173/09, (ECLI:EU:C:2010:581), precum și la decizia Camerei Extinse a Nejvyšší správní soud (Curtea Administrativă Supremă) din 8 iulie 2008 publicată în cadrul 1723/2008 Sb. NSS] că această împrejurare nu o împiedică să exercite dreptul prevăzut la articolul 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Principalele argumente ale părților

- 5 Reclamanta susține că, având în vedere că în partea A punctul 2 litera (c) din Anexa I la Directiva 2000/36/CE se definește doar noțiunea „čokoláda v prášku” [ciocolată praf, ciocolată sub formă de pudră], nu însă și „čokoládový prášek” [praf de ciocolată], este necesar, pentru această din urmă noțiune, să se furnizeze o listă detaliată a ingredientelor pe care le conține.
- 6 Pe de altă parte, pârâtu consideră că excepția prevăzută în partea E punctul 2 litera (a) din Anexa VII la Regulamentul nr. 1169/2011 se aplică și în cazul denumirii „čokoládový prášek” [praf de ciocolată], întrucât această expresie are un sens identic cu cel al noțiunii „čokoláda v prášku” [ciocolată praf, ciocolată sub formă de pudră], iar noțiunile sinonime trebuie să fie întotdeauna interpretate în același mod, pentru a se evita insecuritatea juridică. Pe de altă parte, consideră că toate versiunile lingvistice ale Directivei 2000/36/CE sunt deopotrivă de autentice.

Poziția juridică a Nejvyšší správní soud (Curtea Administrativă Supremă)

- 7 Nejvyšší správní soud (Curtea Administrativă Supremă) împărtășește punctul de vedere al reclamantei potrivit căruia în locul denumirii „čokoláda v prášku” [ciocolată praf, ciocolată sub formă de pudră], s-ar putea utiliza de asemenea denumirea „čokoládový prášek” [praf de ciocolată]. Potrivit unei jurisprudențe consacrate a Curții, toate versiunile lingvistice ale actelor Uniunii au același efect obligatoriu [a se vedea punctul 18 din Hotărârea Curții din 6 octombrie 1982, Srl CILFIT și Lanificio di Gavardo SpA/Ministero della Sanità, C-283/81, (ECLI:EU:C:1982:335), punctul 13 din Hotărârea Curții din 19 aprilie 2007, UAB Profisa/ Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos, C-63/06 (ECLI:EU:C:2007:233), și punctul 24 din Hotărârea Curții din 13 septembrie 2018, Česká pojišťovna a.s./WCZ spol. Sr.o., C-287/17 (ECLI:EU:C:2018:707)]. Prin urmare, este necesar să se respingă abordarea potrivit căreia etichetarea produselor din ciocolată pe teritoriul Republicii Cehe trebuie să fie reglementată exclusiv de versiunea lingvistică cehă a Directivei 2000/36/CE, iar în celelalte state membre, de versiunile lingvistice naționale respective.
- 8 Această abordare ar presupune o încălcare clară a jurisprudenței menționate anterior și, în special, a principiului liberei circulații a bunurilor și a însuși

obiectivului privind armonizarea etichetării alimentelor ca instrumente ale pieței interne. Pe aceste principii se bazează Directiva 2000/36/CE (a se vedea considerentul (7) din expunerea de motive. Etichetarea produselor din ciocolată este pe deplin armonizată în Uniunea Europeană (a se vedea punctele 29 și 45 din Hotărârea Curții de 25 de noiembrie 2010, C-47/09, Comisia Europeană/Republica Italiană) iar obiectivul ca atare al armonizării este acela de a permite producătorului sau furnizorului să utilizeze, atunci când importă un produs dintr-un stat membru în altul, informațiile care figurează deja pe produs în conformitate cu Directiva 2000/36/CE, traducând pur și simplu informațiile respective în limba sau în limbile înțelese de consumatori în statul membru în care urmează să se comercializeze asemenea produse.

- 9 Reclamanta a cumpărat produsele de la un furnizor sau producător care le-a produs fie în Germania, unde versiunea germană utilizează termenul *Schokoladenpulver*, fie în Polonia, unde versiunea în limba polonă utilizează fără deosebire termenii *proszek czekoladowy* sau *czekolada w proszku*. Reclamanta a tradus termenii germani sau polonezi cu „čokoládový prášek” [praf de ciocolată], pe care l-a utilizat pe produsele sale. Pentru reclamantă, obiectivul privind armonizarea etichetării produselor din ciocolată constă tocmai în a putea proceda astfel.
- 10 Este contrară acestor principii o interpretare conform căreia un furnizor sau un producător, înainte de a vinde în Republica Cehă un produs din ciocolată fabricat în alt stat membru, ar trebui să adapteze etichetarea ingredientelor produsului în conformitate cu versiunea cehă a Directivei 2000/36/CE. O asemenea interpretare ar avea drept rezultat că numai versiunea în limba cehă a Directivei ar fi aplicabilă pe teritoriul Republicii Cehe, altfel spus, că s-ar aplica un fel de „Directivă cehă 2000/36/CE”, ceea ce ar fi în contradicție directă cu scopul armonizării etichetării și al egalității dintre versiunile lingvistice ale directivelor și ar conduce la restabilirea situației anterioare instituirii pieței comune.
- 11 Așadar, nu este posibil, în general, să se achieseze la opinia potrivit căreia fiecare versiune lingvistică a Directivei 2000/36/CE reprezintă denumirile obligatorii ale produselor alimentare pentru diversele state membre. În fond, Regulamentul nr. 1169/2011 nu face referire la asemenea versiuni lingvistice obligatorii atunci când, în cuprinsul articolului 15 alineatul (1) impune ca informațiile obligatorii referitoare la produsele alimentare sunt redactate *într-o limbă ușor de înțeles de către consumatorii din statele membre în care se comercializează produsul alimenta*”. Această împrejurare permite reclamantei să opteze pentru utilizarea denumirii germane sau poloneze a unui ingredient al unui produs importat cu respectarea dreptului Uniunii, prin simpla traducere în limba cehă.
- 12 Este cert că, în anumite state membre, unele denumiri de alimente sunt utilizate pe scară largă, iar o traducere în alte limbi ar putea induce în eroare consumatorii. Într-un asemenea caz însă, o asemenea divergență ar trebui să fie precizată în toate versiuni lingvistice. Regulamentul nr. 1169/2011 prevede această posibilitate în cuprinsul articolului 17 alineatele (2) și (3). Directiva 2000/36/CE face uz de

această posibilitate cu privire la denumirea concretă a anumitor produse în engleză, adoptând o definiție națională a noțiunii „milk chocolate” în Anexa 1, partea A, punctul 4 litera (d). Cu toate acestea, norma națională specifică menționată este inclusă în toate versiunile lingvistice ale Directivei, iar nu numai în versiunea engleză. În cazul în care, în Republica Cehă, s-ar putea utiliza numai noțiunea „čokoláda v prášku” [ciocolată praf, ciocolată sub formă de pudră]” de exemplu, întrucât noțiunea „čokoládový prášek” [praf de ciocolată] ar putea induce în eroare consumatorul ceh pentru din anumite motive, atunci ar trebui să fie inclusă în mod similar.

- 13 Respectiva Hotărâre a Curții din 14 iunie 2017 pronunțată în cauza C-422/16 nu face decât să confirme această concluzie. În Regulamentul nr. 1308/2013, care făcea obiectul acestei cauze, legiuitorul Uniunii a urmat o abordare complet diferită de cea adoptată de Directiva 2000/36/CE, în condițiile în care anexa la regulamentul menționat precizează în mod expres denumirile care trebuie utilizate pentru comercializarea produselor în fiecare țară. Krajský soud (Curtea Regională) a citat punctul 36 din hotărârea menționată, care se referă la Decizia Comisiei din 20 decembrie 2010 de stabilire a listei produselor menționate în anexa XII punctul III.1 al doilea paragraf la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului. Este adevărat că în această decizie a Comisiei figurează de asemenea o listă de produse care stabilește diferite denumiri naționale pentru diferite produse lactate, cu privire la care Curtea a statuat în cuprinsul aceluși punct că în lista respectivă figurează produsele care au fost identificate de statele membre în sensul că îndeplinesc, pe teritoriul lor, criteriile prevăzute în Regulamentul nr. 1308/2013 și că denumirile produselor în discuție sunt enumerate potrivit utilizării lor tradiționale în diferitele limbi ale Uniunii. În consecință, Curtea a confirmat doar faptul că este posibil ca diferite limbi să utilizeze diverse denumiri tradiționale pentru produsele lactate pentru care nu întotdeauna există denumiri echivalente.⁵
- 14 Hotărârea Curții menționată arată că, deși este adevărat că, pentru utilizarea denumirilor armonizate în limbile naționale trebuie să se ia în considerare anumite particularități lingvistice și diferitele denumiri tradiționale locale utilizate într-un stat membru, acest lucru trebuie să rezulte nu numai din versiunea lingvistică a normei juridice în limba statului membru în discuție, ci și din tabelul sau din lista multilingvă care va figura în fiecare versiune lingvistică a reglementării. Dacă un producător francez dorește să importe în Regatul Unit un produs pentru care partea în limba franceză a tabelului utilizează sintagma „*crème de riz*”, acesta nu poate să traducă, pur și simplu, denumirea în limba engleză cu „*rice cream*” sau „*rice spray cream*”, din moment ce partea în limba engleză a tabelului cu denumiri obligatorii nu menționează asemenea termeni.
- 15 Așadar, reclamanta nu era obligată să verifice care este denumirea pe care o utilizează versiunea cehă a Directivei și să adapteze în consecință denumirea ingredientelor pentru comercializarea produsului în Republica Cehă. Era suficient ca denumirea să fie tradusă în limba cehă. Noțiunea utilizată, „čokoládový prášek” [praf de ciocolată] era literalmente identică cu denumirile în limbile germană și polonă utilizate în directivă și nu se poate considera că este greu de înțeles,

ambiguă sau că induce în eroare consumatorul ceh (a se vedea cerințele privind practicile corecte de informare prevăzute la articolul 7 alineatele 1 și 2 din Regulamentul nr. 1169/2011). O abordare diferită ar însemna un pur formalism care nu ar favoriza sub nicio formă protecția consumatorilor, care ar repune în discuție nivelul de armonizare al etichetării produselor din ciocolată în piața internă a Uniunii și ar pune în pericol funcționarea corectă a pieței interne în domeniul produselor din ciocolată (a se vedea articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1169/2011) și ar fi contrar principiului echivalenței versiunilor lingvistice ale dreptului Uniunii, menționat în repetate rânduri.

- 16 Este vorba, prin urmare, despre un *acte éclairé*, care nu necesită să fie adresat cu titlu preliminar Curții.

Poziția juridică a Krajský soud v Brně (Curtea Regională din Brno)

- 17 În primul rând, instanța de trimitere consideră că jurisprudența tradițională a Curții referitoare la soluționarea unei divergențe între diferite versiuni lingvistice ale unei reglementări a Uniunii nu se aplică în cazul chestiunii examinate. Astfel, nu există nicio divergență⁶ între versiunile lingvistice ale Directivei 2000/36/CE, iar aceste versiuni lingvistice îndeplinesc rolul de a enumera denumirile obligatorii ale alimentelor în limba oficială în cauză. Instanța de trimitere deduce acest fapt din: (1) compararea diverselor versiuni lingvistice ale Directivei 2000/36/CE, (2) din norma prevăzută la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2000/36/CE, potrivit căreia denumirile produselor alimentare prevăzute la Anexa I sunt obligatorii și (3) din cerința unei informări cu privire la compoziție într-o limbă care să fie ușor de înțeles de consumatorii unui stat membru în care este comercializat alimentul (a se vedea, de exemplu, articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1169/2011).
- 18 Compararea versiunilor lingvistice evidențiază faptul că anexa în cauză cuprinde în mod vădit denumiri caracteristice pentru piața fiecărui stat membru respectiv, care adesea nu pot fi traduse literal (de exemplu, denumirea engleză „family milk chocolate” sau mențiunea „vermicelli” utilizată în mai multe versiuni lingvistice diferite). În cazul denumirii „čokoláda v prášku” [ciocolată praf, ciocolată sub formă de pudră], este evident, de exemplu, că este vorba despre denumirea neerlandeză „gesuikerde cacao”, care, după ce este tradusă, ar corespunde în mod vădit, în percepția consumatorilor din alte state membre, mai curând produsului definit în Anexa I, partea A, punctul 2 litera (d). Cu toate acestea, este însă esențial, în cadrul unei comparații între versiuni lingvistice, ca diversele versiuni lingvistice să conțină un număr diferit de denumiri echivalente pentru produsul definit în Anexa I, partea A, punctul 2 litera (c). Anumite versiuni lingvistice utilizează o singură denumire, alte versiuni utilizează două, iar versiunea neerlandeză utilizează chiar trei. De aceea, este evident că nu este vorba despre simple traduceri – variațiuni lingvistice –, ci de liste autonome de denumiri obligatorii în limbile oficiale respective, altfel spus impuse pentru produsele destinate consumatorilor din statul membru în care este utilizată în cauză.

- 19 Definierea unor denumiri obligatorii pentru alimente se bazează în general (ca și, în mod concret, articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2000/36/CE) pe două reguli. Prima dintre ele constă în obligația de a utiliza denumirea prevăzută doar pentru alimentele care corespund definiției prevăzute de reglementarea în cauză. A doua regulă constă în obligația de a utiliza, pentru alimentele care corespund definiției prevăzute de reglementarea în cauză, doar această unică denumire, sub care este definit produsul alimentar în reglementarea în cauză. Nejvyšší správní soud (Curtea Administrativă Supremă) neagă, în practică, prin poziția sa juridică, tocmai această a doua regulă, întrucât ea permite utilizarea unui număr nespecificat – care nu este definit în mod mai detaliat – de denumiri posibile pentru un aliment definit, în funcție de versiunea lingvistică și de traducerea reținută de fabricant pentru etichetarea alimentului.
- 20 În fond, interpretarea citată anterior conduce la consecințe absurde având în vedere că, într-un asemenea caz, este foarte dificil să se stabilească aceste denumiri obligatorii. Producătorii și vânzătorii nu le pot utiliza pentru alte produse, chiar dacă este posibil să ignore cu desăvârșire faptul că este vorba despre denumiri obligatorii. Totuși, aceștia pot, în același timp, dacă au avut cunoștință despre aceasta, să le utilizeze ca denumiri ale ingredientelor compuse fără a preciza în detaliu compoziția acestora. Într-un asemenea caz, consumatorii pot să nu ghicească faptul că este vorba despre un ingredient compus și nici care anume este acesta, având în vedere că nu îi vor găsi nicăieri definiția, cu excepția cazului în care vor reuși, prin intermediul unor traduceri progresiv mai stricte sau mai libere în diversele limbi oficiale ale Uniunii Europene, să găsească versiunea lingvistică a Directivei 2000/36/CE care, în limba respectivă, definește un asemenea aliment. Acest lucru este valabil și în cazul noțiunii „čokoládový prášek” [praf de ciocolată], a cărei versiune în limba cehă a Directivei nu conține o definiție.
- 21 Or, chiar dacă un producător ar putea utiliza doar traduceri din același limbaj care au o legătură cu produsul alimentar (de exemplu, au fost fabricate într-un stat membru a cărui versiune lingvistică corespunde traducerii ingredientului compus utilizat), o asemenea regulă încalcă cerința de a se furniza consumatorilor informații clare cu privire la compoziția produsului. Astfel, aceștia ar trebui mai întâi să stabilească locul de producție, să ia cunoștință de versiunea lingvistică corespunzătoare Directivei 2000/36/CE și să obțină o traducere (sau toate traducerile posibile). Dat fiind că produsele definite la punctul 2 al anexei I partea A sunt, într-o mare măsură, similare (este vorba, în principiu, despre produse care fac parte dintr-o singură categorie), nu este deloc cert că consumatorul ceh, chiar după ce va fi luat în mod expres cunoștință de Directiva 2000/36/CE, va asocia noțiunea „čokoládový prášek” [praf de ciocolată] cu tocmai produsul definit ca „čokoláda v prášku” [„ciocolată praf, ciocolată sub formă de pudră”] (iar nu, de exemplu, „kakaový prášek » [praf de cacao, cacao] sau „slazený kakaový prášek” [pudră de cacao îndulcită]). Nici pentru fabricanți și pentru vânzători nu ar fi cu siguranță ușor să știe ce denumiri posibile să evite pentru a desemna produse altele decât cele definite în directivă.

- 22 Mai mult, utilizarea de denumiri altele decât cele obligatorii nu induce în eroare numai consumatorul avizat eventual, ci și consumatorii care, din anumite motive, nu au intenția de a lua cunoștință de dreptul Uniunii într-un mod mai detaliat. Astfel, chiar cei care nu cunosc definițiile cuprinse în Directiva 2000/36/CE pot porni de la premisa că există o anumită rațiune legală pentru lipsa menționării unui ingredient compus în cazul unui produs dat, și pot considera că această rațiune este chiar existența unei definiții legale a ingredientului compus în cauză [cum prevede Anexa VII, partea E, punctul 2 litera (a) din Regulamentul nr. 1169/2011]. Cu toate acestea, dacă ingredientul compus „čokoládový prášek” [praf de ciocolată] nu este definit, compoziția sa nu trebuie să corespundă în mod necesar cerințelor menționate în Anexa I, partea A, punctul 2, litera (c), din Directiva 2000/36/CE. Prin urmare, consumatorul, crezând că consumă un aliment cu un conținut aprobat (și anume, care îndeplinește anumite criterii), poate consuma un aliment complet diferit (pentru care nu există nici un criteriu în legislație). A insista cu privire la respectarea denumirilor obligatorii poate deci cu siguranță să fie perceput ca un formalism, dar nu un formalism care ar fi complet inutil.
- 23 Facilitarea liberei circulații a produselor din cacao și din ciocolată nu se poate aborda exclusiv din punctul de vedere al producătorului sau al vânzătorului și limitează, de fapt, protecția consumatorului la o examinare *ad hoc* a aspectului dacă denumirea unui produs poate fi confundată cu o altă denumire. Dacă o astfel de regulă ar fi însă suficientă, regula cuprinsă la articolul 3 alineatul 1 din Directiva 2000/36/CE ar fi complet superfluă.
- 24 Krajský soud (Curtea Regională) susține că etichetarea unui aliment (sau a unui ingredient al acestuia) destinată consumatorilor unui anumit stat membru trebuie să respecte denumirile obligatorii ale produselor din cacao și din ciocolată care figurează în versiunea lingvistică pertinentă din Anexa I la Directiva 2000/36/CE, care să corespundă unei limbi ușor de înțeles de către consumatorii din statul membru respectiv. De aceea, în cazul alimentelor destinate consumatorilor care se află pe teritoriul Republicii Cehe, este necesar să se utilizeze denumirea menționată în versiunea în limba cehă a Anexei I la Directiva 2000/36/CE. Doar utilizând o astfel de denumire pentru un ingredient compus se poate aplica și regula prevăzută în Anexa VII, partea E, punctul 2 litera a) din Regulamentul nr. 1169/2011 (și anume, a nu detalia compoziția ingredientului compus).
- 25 În schimb, Krajský soud consideră că normele prevăzute la articolul 17 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 1169/2011 se aplică numai atunci când compoziția produselor alimentare nu este complet armonizată și nu a fost adoptată pentru aceste produse la nivelul Uniunii. Totuși, acest lucru nu este valabil în cazul produselor definite în Directiva 2000/36 / CE, astfel cum rezultă din articolul 3 alineatul (1) din directiva în cauză. Prin urmare, excepția prevăzută în anexa I partea A punctul 4 litera (d) din directiva în cauză nu constituie, din acest motiv, un exemplu de aplicare a dispozițiilor citate în Regulamentul nr. 1169/2011, ci o excepție legislativă autonomă, prevăzută pentru Regatul Unit și Irlanda, de la

norma cuprinsă la articolul 3 alineatul (1) din directivă în raport cu produsele menționate, în anexa I partea A punctul 4 litera (d) și punctul 5.

- 26 Deși absența unei liste cu toate denumirile identice în toate versiunile lingvistice (în cazul în care funcția unei liste de denumiri obligatorii în limbile oficiale utilizate în diferitele state membre a fost îndeplinită de versiunea specifică a limbii din directivă), nu este cea mai bună soluție legislativă, acest lucru nu poate servi drept bază pentru a atenua regula de la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2000/36 / CE și pentru a reduce nivelul de protecție a consumatorilor. Este adevărat, în această privință, că conținutul nivelului în cauză diferă de metoda de reglementare adoptată în Decizia Comisiei 2010/791/UE, menționată anterior. Cu toate acestea, decizia respectivă arată că în legislația alimentară a Uniunii nu este deloc excepțional să se stabilească denumiri obligatorii pentru fiecare stat membru. Aceeași tehnică legislativă constând în stabilirea unor denumiri obligatorii pentru produsele alimentare, ca în cazul Directivei 2000/36/CE, a fost adoptată, de exemplu, în Directiva 2001/113⁷, ale cărei versiuni lingvistice conțin pentru fiecare limbă oficială denumirile obligatorii ale produselor pe care le definește.
- 27 Din aceleași motive, Hotărârea Curții din 14 iunie 2017 în cauza C-422/16, citată anterior, nu dă un răspuns la problema metodei de reglementare adoptate în Directiva 2000/36/CE; totuși, pot fi deduse din aceasta consecințele adoptării unei liste cu denumiri obligatorii de produse pentru statele membre respective, și anume imposibilitatea de a utiliza sinonime sau traduceri de denumiri obligatorii.

¹ Directiva 2000/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iunie 2000 privind produsele din cacao și din ciocolată destinate consumului uman (denumită în continuare „Directiva 2000/36/CE”).

² Zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (Legea nr. 110/1997 privind produsele alimentare și din tutun și de modificare și de completare a mai multor legi conexe), în versiunea aplicabilă litigiului principal până la 6 de septembrie 2016.

³ Monte, mléčný dezert čokoládový s lískovými oříšky (desert lactat cu ciocolată și alune) 220 g, Monte mléčný dezert čokoládový (desert lactat cu ciocolată Monte) 100 g și Monte drink mléčný nápoj čokoládový s lískovými oříšky (desert lactat cu ciocolată Monte) 100 g și Monte drink mléčný nápoj čokoládový s lískovými oříšky (băutură desert lactat cu ciocolată și alune Monte) 200 ml.

⁴ Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1169/2011”).

⁵ În acest caz concret nu exista un echivalent în limba engleză pentru expresia franceză „*crème de riz*” întrucât în partea engleză nu era menționată nicio expresie precum „*rice cream*” sau „*rice spray cream*”.

- ⁶ În plus, Nejvyšší správní soud nu a propus metode de interpretare care să elimine această contradicție prin intermediul unei interpretări uniforme.
- ⁷ Directiva 2001/113/CE a Consiliului din 20 decembrie 2001 privind gemurile, jeleurile și marmeladele de fructe, precum și piureul de castane îndulcit destinate alimentației umane.

DOCUMENT DE LUCRU